

SACRAE SCRIPTURÆ.

III

HIERONYMUS.

¹ MEDEMANA, in tribu Ju-
da, cuius meminit Esaias, & nunc
est Menois oppidum juxta civitatem
Gazam.

MEDEMENA. Vide proximè MEDEMANA.

MEDENA PROVINCIA, cuius fit mentio i Esdræ, vi. v. 2. non est alia à Media; nam in He-
breo est מִדָּה Madai, quod Mediam significare certum est, & in plerisque codicibus ibidem habetur, ἐν τῷ
in Medena provincia, fuisse in Media.

MEDIA, Asiae celebris regio.

² MEEBER, pro quo Aquila
transtulit ἀντιπέραν, Symmachus ἐξε-
ντιας, id est, trans, vel de contra.

³ MEELEB, terminus Neph-
thalim.

MEIARCON, urbs in tribu Dan. Jof. xix. v. 46.

⁴ MELA, id est Gemela, quam
Aquila & Symmachus transferunt
vallem satis. Diximus de hac & su-
pra.

⁵ MELCHOM, idolum Ammo-
nitarum, sicut scribit Hieremias.

MELITA, maris mediterranei insula è regione Siciliæ, ad quam S. Paulus naufragium passus venit;
Act. xxviii. v. 1.

⁶ MELLO, civitas quam ædi-
ficavit Salomon. Porro Symmachus
& Theodotion ad impletionem tran-
stulerunt, & de hac in libris He-
braicarum quæstionum plenius dici-
tur.

MELOTHI, civitas, cuius fit mentio, Judith 11. v. 13. quæ ubi sita sit, non est ita proclive statu-
re. Serarius noster ad istum Judith locum opinatur esse eam, quæ à Plinio Lib. vi. Melita dicitur urbs à Se-
miramide juxta Euphratēm condita, à Ptolemaeo Lib. v. Cap. 7. appellatur Melitene. Verū cum proximè
fiat filiorum Tharsis, quos etiam annuente Serario plerique censent non alios esse, quām Clices, quando-
quidem & in Cilicia urbs sit Tharsus, quis non potius suspicetur & Malothi esse urbem aliquam Ciliciæ,
cujusmodi esset Mallus, quæ à Ptolemaeo, Strabone, Pomponio in Cilicia statuitur? quin & Scriptura,
z Machab. iv. v. 30. Tharsenses & Mallotas conjungit. Aliqui Malus simplici (1) scribunt. Quod si hæc con-
jectura non placeat, intelligerem per filios Tharsis populos Arabiæ, ad quos venisset Holophernes consen-
sis navibus ultra Ciliciam, & per Phoenicum mare Rhinocoluram, aut alium similem portum tenens; siqui-
dem familiare est Scripturæ, ut nomine Tharsis intelligentur populi quilibet transmarini. Et hoc quidem ve-
rum est, si tamen eo Judith loco, Tharsis legas, nam Græci Codices Rases vel Rasis habent, quām Syriæ
regionem aliqui censent. Firmari potest hæc conjectura, quod proximè post filios Tharsis mentio fiat filio-
rum Iṣmaēl, qui Arabiam desertam incolebant: item quod Scriptura ibidem post mentionem factam Melothi

N O T A E.

1. Eam habes tribubus Judæ annumeratam, Jof. 15. v. 31. Me-
diment autem hujus & Esaias Cap. 10. v. 31. sed in nostra versione Me-
dimenta nuncupatur. BONFRERIUS.

2. Habetur hæc vox apud Septuaginta Interpretes, etiamnum in
omnibus codicibus, 3 Reg. 4. v. 12. ubi Hieronymus è regione verit,
quæ versio cum Aquilæ & Symmachæ versione congruit. Itaque hæc
vox ad locorum nomina propria nihil pertinet. IDEM.

3. In sinceroribus Septuaginta Interpretum codicibus Meeleph le-
gitur, Jof. 19. v. 33. ubi versio nostra habet Heleph. Visi sunt Septua-
ginta Interpretes (si tamen hoc ipsorum est) præpositionem γένετο, quod idem valet quod de, cum proprio nomine conjunxitse γένετο me-
leph, quod Hieronymus verit de Heleph. IDEM.

4. Nusquam Septuaginta Interpretes Mela simpliciter dixerunt, sed
Gemela, pro quo verso nostra vallem Salinarum habet. Vide quæ
supra in GEMELA diximus. IDEM.

5. Hujus idoli Melchom, vel Moloch frequens est in Scriptura men-
tio, cui barbaro sacrificio filios suos parentes per ignem comburen-
dos consecrabant: sed ad locorum propria nomina id non pertinet.
IDEML

6. Mello, quam ædificavit Salomon, & antea David, inter omnes
convenit non esse urbem aliquam, sed vel voraginem inter montem
Moria, & montem Sion, ut multi senserunt, vel potius partem mon-

tis Sion, eamque editissimam nos multis adstruemus, 2 Reg. 5. v. 9.
Est & Mello oppidum juxta Sichimitas, cuius aliquoties fit mentio,
Judic. 9. IDEM.

7. ἀντιπέραν] Est in MS. Regio Eusebii, ut & in MSS. Hierony-
mi, ἀπό πέραν, quod cùm prorsus respondeat voci Hebraica ἀντιπέ-
ραν, mutari non debuit in vocem ἀντιπέραν, licet hæc Græca sit,
prior verò loquutio barbara; norunt enim omnes, qui Aquila frag-
menta insperunt, legeruntve que de eo dixerunt Hieronymus, & alii
Veterum, qui translationem ejus legerant, eum interpretem non sen-
tentiam modò Hebræarum loquutionum, sed & ipsos Hebraïmos
transtulisse. Itaque meritò Martianus reposuit ἀπό πέραν. Ceterum
3 Reg. iv. 12. est quidem in Codice Vaticano Μελληπ, sed in Alexan-
drino vitiōse Μελληπ. CLERICUS.

8. Μελληπ] Est in Codice Alexandrino Jof. xix. 33. Μελληπ, in Va-
ticano Μελληπ. Itaque non mirandum tot vitiosas lectiones habere
aut Eusebium, aut exscriptores hujus libri, qui Hebraicos fontes a-
dire non potuerunt. IDEM.

9. Credo in Eusebio legendum Μελληπ η γη μελληπ. BONFRERIUS.

9. Ibid. lxx. Intt. 4 Reg. xiv. 7. habent in Cod. Romano, Γενεληπ,
in Alexandrino Γενεληπ, quod magis accedit ad ητο γε melabb,
vallis salis. CLERICUS.